

## *The Camel and The Needle's Eye*

### ஊசியின் காதினிலே

உயர்மாகவே சுமை யிக ஏற்றியே  
 ஒவிழுக வாயிலின் கதவருகிலிலே  
 ஓட்டக ஸ்தினில் அஸ்ரந்தே வந்தே நின்றேனே.  
 ஊசியின் காதினைப்போன்றோன்  
 திட்டுவாசலும் இருந்ததுவே,  
 உள்ளே காணும்பெருநகரே, யிகவும் அழகாய் விளங்கியதே.  
 நானும் என் ஓட்டகமும் உள்ளே சூக்கவே.  
 வரிசையில் நின்றோா்  
 சுமைதாக்கும் நண்பரோ, என் சுமையினை முழுமுதும்  
 இறக்கிவைக்கவே வேண்டும் என்றே  
 உருத்த சத்தமாய் இரைந்தே கூவினாரே.  
 தற்பெருமை எனும் பொதுமினை முத்தாய்  
 இறக்கி வவுனியினில் வீச என்றாரே.  
 அதனை வீசிய பின்னும்தான் சுமை என்னவோ குறையவே  
 இப்பையே, திட்டுவாசலோ உள்ளே நுழையவும்கூடாது  
 போன்றே யிகவும் குறுக்காய் அகமந்ததுவே,  
 இன்னும்கூட குறைக்கவேண்டுமே, சுமைதாக்கி என்னை  
 தன்னும் என்ற கூடையைக்கூட.  
 இறக்கச்சௌக்கியே பணித்தாரே.  
 கீழ்ப்படுத்தோனாய் ஆரவாரமாய் அதனையும் இறக்கியே  
 கைத்தரின்னும், நாங்களிருவரும் வாயிலினுள்ளே,  
 நுழைவதற்கின்கை. சுமைதாக்கி வியந்தே, ஆஹா, உனக்குப்  
 பொருளாகச் சுள்ளதோ?  
 சிறிதளவேனும் தங்கத்தின்மீதே பற்றுக்கொண்டிருந்தால்  
 அதையும் தூக்கி எறிந்துவிடு.  
 ஏறிந்தரின்னே ஆச்சர்யம் அன்றோ,  
 ஓட்டகம் சிறிதாய் சுருங்கக்கண்டேன்.  
 ஊசியின் காதினில் நுழைந்திட்கண்டேன்,  
 என் ஓட்டகம் முற்றினும் ஊசியின் காதினில்  
 எவ்விராய் நுழைய இயன்றதுவே,  
 குறுக்கான அந்தத் திட்டுவாசலில் எவ்விஷயாகவே  
 நுழைந்தேனே, அழகிய நகரில் கூடமிழத்தேனே.  
 தேவனுக்கே நன்றி!

---